

МІЖНАРОДНЕ ПОЛОЖЕННЯ І КОМУНІСТИЧНИЙ ІНТЕРНАЦІОНАЛ.

(З доповіді тов. Зіновєва на поширеному пленумі Комінтерну.)

На поширеному пленумі Комінтерну з обширним докладом про міжнародне положення виступив голова його т. Зіновєв. Постараємося подати в парі числах "У.Р.В." важніші уступи з того доклада.

Комуністичний Інтернаціонал, каже тов. Зіновєв, мусить де далі все більш робитися Інтернаціоналом не європейським, а справді всесвітнім.

Міжнародний Комінтерн зовсім не збирається стати азійським Інтернаціоналом, а намагається і стоїть на правдивому шляху до того, щоб на основі покладає Жовтєвою революцією та її вождями стати Всесвітнім Інтернаціоналом.

Є багато буржуазних політиків, які розуміють, що є два шляхи: або ми повинні спробувати завоювати весь світ, або ж буржуазія спробує атакувати 1-шу робітничу фортецю.

"Стабілізація" в розумінні соціал-угодівців.

Не встигли ми на останньому пленумі вимовити слово "стабілізація", як уже провідники II. Інтернаціоналу, занадто радіючи, пробували пояснити це означення тим, що ніби то ми зростаємо перспективі всесвітньої революції та пролетарської революції. Насправді ж ми ні на хвилину не допускали хоча-б найменшої можливості зрестися цих перспектив, а зазначили тільки де-яку відносину, дуже несталу "стабілізацію" в таборі буржуазії.

Уся різниця між нами та Каутськими і Баверами не в тім, що ми заперечуємо певну "стабілізацію" революційного руху, а в тім, що соціал-демократи бачуть не тимчасову та відносну "стабілізацію" капіталізму, а де-яку нову добу "відродження" капіталізму, добу, що на їх думку може тривати цілий вік. Як що соціал-демократи на зразок Отто Бавера і не висловлюють цього в процесі наукового аналізу, то у всякому разі вони висловлюють це в практиці повсякденної політики.

Орган соціал-демократів Чехословаччини "Право Ліду" писав, що капіталізм забезпечено існування на добру сотню років. "Форвертс" пише, що Льюкарська угода означає повне, а на думку німецького органу "Соціал-демократ" "Арбайтер Цайтунг" майже повне існування соціалістичних заходів.

Різниця між нами та II. Інтернаціоналом є та, що ми визначили капіталізм смертельним діянню, а соціал-демократи проносять йому відродження на цілу епоху.

американським впливом. Наприклад, поді на Скотті, розвиток національно-визвольного руху — це все вимовні докази нетривалості та хиткості "стабілізації" капіталістичного світу. Німецький професор Тарнов та голова проводники Амери-

БРИТІЙСЬКІ ДОМІНІЇ ПРОТИ ЛЬОКАРНО

Найважливішим успіхом закордонної політики британського імперіалізму в цім році було Льюкарно. Через Льюкарно Велика Британія всліду перше втягнути Німеччину до проти-радянського блоку, по друге — розбити континентальну гегемонію Франції, по третє створити європейський блок проти американського імперіалізму, який чимраз більше починає підносити голову.

Чемберлен, британський міністер закордонних справ, був славлений у Великій Британії за успішну Льюкарнську політику, як герой.

Як найспритніший агент британського імперіалізму, він діяв найвищу нагороду і відзначення. Проте минуло зaledви кілька тижнів, як вже розвивається перша тріщина в цій штучній льюкарнській будівлі. З Лондону надходить незвичайно важливе допущення, що британській домінії висловлюють свою опозицію проти Льюкарно.

Домініальна політика є Ахилесовою п'ятою, найчутливішим місцем в цій закордонній політиці британської імперії. Британський уряд і британський парламент ведуть закордонну політику, це правда, але всі дипломатичні кроки британської пануючої класи рівно зобов'язують населення Канади, Австралії, Ірландії і Індії. Приймаючи так воно було перед війною і рівнож підчас війни. Але в післявоєнних роках почало поволі, а останніми роками то все швидше, кристалізуватися з боку британської колоній (домінії) цілком інше становище. Вони вже більше не задовольняються тим, щоб позоставати на далі асами британської буржуазії в її закордонній політиці. До викликання цієї нової політики причинилося декілька причин. Перша: підчас війни домініям прихилилось класи на вівтар британського імперіалізму дуже великі жертви як в людях, так і в грошах. З цієї причини вони не радо дивляться на нові воєнні машини. Друга: в усіх важливіх домініях культуровано нові великі індустрії, які незвичайно змінили хребет національної буржуазії. Ці індустрії викликали домагання за незалежними тарифами і незалежною дипломатичною політикою. Третє: могутній американський імперіалізм розвиває свій вплив на основі державної приналежності.

Домініальна політика є Ахилесовою п'ятою, найчутливішим місцем в цій закордонній політиці британської імперії. Британський уряд і британський парламент ведуть закордонну політику, це правда, але всі дипломатичні кроки британської пануючої класи рівно зобов'язують населення Канади, Австралії, Ірландії і Індії. Приймаючи так воно було перед війною і рівнож підчас війни. Але в післявоєнних роках почало поволі, а останніми роками то все швидше, кристалізуватися з боку британської колоній (домінії) цілком інше становище. Вони вже більше не задовольняються тим, щоб позоставати на далі асами британської буржуазії в її закордонній політиці. До викликання цієї нової політики причинилося декілька причин. Перша: підчас війни домініям прихилилось класи на вівтар британського імперіалізму дуже великі жертви як в людях, так і в грошах. З цієї причини вони не радо дивляться на нові воєнні машини. Друга: в усіх важливіх домініях культуровано нові великі індустрії, які незвичайно змінили хребет національної буржуазії. Ці індустрії викликали домагання за незалежними тарифами і незалежною дипломатичною політикою. Третє: могутній американський імперіалізм розвиває свій вплив на основі державної приналежності.

Потім конче треба згадати Польщу, що перебуває під англійським, французьким та а-

З ЩОДЕННОГО ЖИТТЯ.

"Я ДУХОМ З ВАМИ!"

Звичайний собі чоловік, але дметься на великого знатока. В старім краю належав до "Січі", був заступником радного в сільській читальні, пізніше служив при австрійській армії, а ще пізніше поїхав був до Прусу на заробітки, звідки дістався аж до Канади.

В Канаді належав колись до У.С.Д.П. Одному українському докторові позичив був 50 доларів. За ті гроші пообідав один раз в доктора і доктор назвав його "свідомим чоловіком".

Але він самий має себе за дуже "великого" та "вченого". Бувало товаришів чухався географії. Один бере книжку, другий ману, читають, показують на мапі, заплюють. Як лише почнуть про Німеччину, так зараз клопці.

Той, що писав ту книжку, не був в Німеччині нічого не знає. Там цілком інше, як він пише в книжці! — каже наш "вчений".

Товариш накричить на него і він на якийсь час замовкне. Так він кілька разів мішався до всього, про що не мав поняття і втратив в товаришів симпатію.

Зараз він "на боці".

Я робітничого духа не вбю й так. Коли-б всі так розуміли робітничі справи, як я, то нам можна все зробити й без організації — говорив він, коли заходив з ким в дискусію.

Не раз можна було почути від не-членів організації: — А чому той не належить? Він-же колись належав та мав до діла навіть з великими людьми, а зараз не годиться з вами? Видно, що там не все в порядку!...

Одного разу кілька товаришів запросили його до хати та почали казати, щоб він вписався до організації. Та де там! Він ще вище підір.

Я не маю що робити у вашій організації!

Це не до роботи, а стати членом організації!

Якщо організація наложит на вас якийсь обов'язок, то будете робити так само, як і ми, — додав другий товариш.

Поправді казавши, я таки не погоджуюся з вами.

А то чому?

Там за багато одиниць правлять!...

Тому ми бажаємо вас, щоб нас було більше, а тоді увільнюємо тих одиниць. Будемо всі правити.

Воно так, але...

"Але" що?

Я там не можу бути через одну одиницю!...

І ви називаєте себе свідомим членом робітничого суспільства. То після вашої думки організація належить до о-

Польщі. Цікаве, якому населенню служиме газета, коли велика більшість православного населення Польщі є Українці, а ще цікавіше, який політичний напрямок прийме цей орган. Чи не краще було-б друкувати відразу по польськи? Принаймні менше праці було-б С. Грабському в читанні цього васального органу. ("Діло")

НАУКА Й ТЕХНІКА.

ЗВАЛИЩА КАРТАГІНИ.

Минуло 2,000 літ від часу, коли Рим в особі Корнелія Сципіона додержав історичне слово Катона старшого: caeterum censeo і стинців Картагину так, як ніякий переможець не знищив ще свого ворога. Картагінська щеда серед завоєваних, прислана попомі власним і вівім. Щойно новим здобуваємо доступ до цих звалищ, завдяки славній науковій експедиції графа Пророка. Слин з найбільших центрів старинного міста, таємне місто Дідо встало, мов Фінікс, зі свого попилю. Дослідник добуває з нього вази, відломки будівель, статуї.

Страшене обвинування, яке кинув Рим Картагіні, що в ній приносили в жертву Ваалові та Молохові малі діти, показується правдивим. Пророк potwierджує це своїми знахідками урн, де збережені тисячі малих кісточок. Він так описує жахливу сцену кровавих жертвоувань:

Молох був великою статуєю, з людським тілом та головою вола, відлитий з міді, у сиділій позі з простягненими руками. Череву було порожнє, це була піч, де жреці викладли жертви. Був спеціальний механізм, при допомозі якого Молох з рук виклав живі діти у своє нутро.

Цей обряд мав бути державним засобом для вдержання суворой дисципліни! Пророк потверджує славу Картагінців, як незрівнянних торговців. Вони були перші, що звивали мідяних грошей у світовому обігу. Найвищою метою їх життя була торгівля. Іх кораблі плавали по далеких морях. Осування Картагіні йде аж до передісторичної давнини, гомерівської саги. Місто було так боронене, що не можна було до нього підійти, мало потрібні мури, з'єднані підземельними ходами. Там стоив гарнізон і 300 слонів. Ті самі слони, що переселили з Ганібалом до Чехії. Римляне навчилися від Картагінців будувати кораблі. Між старовиною, яку відкопав Пророк, найшли навіть бритву, відому вже тоді цій дивній столиці.

Не забувайте про пресовий фонд "Українських Робітничих Вістей"!

ЛЕНІН В ЖОВТНЄВІЙ РЕВОЛЮЦІЇ.

(За редакцією В. Чубаря.)

(Продовження.)

"Посилити працю відділу законодавчих заходів так, щоб всі декрети й постанови поступали в Раднарком в більш проробленому, погодженому вигляді й не вирішувалися нашивидко".

"Вести пропаганду за те, щоб робітники ввійшли в РСІ — єдиний засіб, що сприяє нам побороти бюрократизм. Встановити міцніший зв'язок з наркоматами й користуватися в роботі з їхнього апарату. В першу чергу навчити й навчати користуватися з апаратів Наркомвнуправ і РСІ".

"Спеціально дбати й всіляко допомагати розвитку радіо-телеграфного зв'язку".

"З'ясувати, чому колега центрального управління видає робітникам по 8 аршин мануфактури, замість призначених 30 аршин".

"Виписати з Америки, Німеччини й Англії літературу по теїлоризації й науковій організації праці. Вивчити це питання".

"Домагати, щоб групи американських робітників (Чикаго, Глазго) було цілком передано завод "Амо" для організації зразкового вироблення автостри".

"З'ясувати, як можна користуватися з вітряних дивинців для освітлення села".

Я навмисно навіть цей список ріжних доручень для того, щоб показати, якою різноманітною й різнобобою була бідча робота Володимира Ліча. Треба мати на увазі, що таких доручень були сотні й тисячі.

Величезну кількість доручень та завдань, що мали значно важливіший характер, Володимир Ліч надсилав безпосередньо відповідальним товаришам.

Нарешті, я хочу навести один найцікавіший документ, що відноситься до початку 1918 року. Він характеризує надзвичайну скромність Володимира Ліча. У зв'язку зі знесенням грошей, В. І. з 1. березня 1918 року, без його дозволу, було збільшено утримання від 500 до 800 карбованців.

У відповідь на це він надіслав мені такого офіційного листа:

"Секретареві Раднаркому М. П. Горбунову. З огляду на те, що ви не виконали моєї вимоги, себ-то не вказали мені, на яких підставах підвищили мені моє утримання з 1-го березня від 500 до 800 карбованців в місяць, і з огляду на те, що так підвищення зроблено, вам самочинно по змові з кер. справ Ради В. Д. Ронч-Бруевичем, як праме порушення декрету РНК від 23. листопада 1917 р., оголошую вам суму догану.

В. Ульянов (Ленін)".

І в той-же час, кілька днів перед тим, Володимир Ліч дав мені доручення підвищити утримання по окремих наркоматах, особливо в Наркомфінансів, т. Гуковському до 2,000 карб.

Скромність взагалі була одною з головних особливостей Володимира Ліча.

ЛЕНІН ПІДБАДЬОРУЄ ФЛОТУ.

(Спогади А. Платонова.)

Перша зустріч чорноморських моряків з В. І. Леніном передбачалася в перших числах травня 1917 р., коли тов. Ленін мав приїхати до Севастополю.

В газетах з'явилася замітка, що приїде тов. Ленін. Ця замітка схвилювала в Криму всіх офіцерів, всіх крмарів, здирщиків та їхніх адвокатів, себ-то тогочасних соціалістів-революціонерів і соціал-демократів меншовиків. Вони боялися, що Ленін поведе за собою всю флоту й зруйнує всі їхні грабінницькі плани з приводу анексії Босфору, Дарданель та Константинополю. Ес-ери й меншовики протягом цих днів революції вели за собою матрозьку армію й згубити її — це означало для них цілковиту поразку. Для боротьби з такою небезпекою вони мобілізували всі сили, перегулюючи на свій бік флоту. Однак, вони не могли перешкодити приїздові т. Леніна до Севастополя і тому вони вивсюди галасували про зараду більшовиків батьківщині, казали, що програма їх веде до загині волі, до розкладу озброєної сили і т. ин.

4. травня ес-ери поставили цю газетну замітку на обговорення Ради. Ми, більшовики, були тоді в меншості, але маса, не виключаючи й нас, більшовицьких газет та літератури не одержували, і обслужити 40,000 моряків ми не мали змоги. Маса мало знала про більшовиків, але, не зважаючи на це, ватажкам угодовських партій довелось напружити всі сили свого голосу, переконуючи в тому, що приїзд Леніна може порушити організацію флоту й знищити волю. Рада, що складалася з дрібних власників, портових робітників, матро-

зів і селян, оголосила резолюцію проти приїзду В. І. Леніна до Криму — 340 голосами з 409 делегатів.

В. І. Ленін не приїхав, але думкою він був з нами; його твори й тези привезли нам делегати балтійської флоту.

Матрози, прочитавши тези Леніна про землю, про війну й мир, про фабрики, захоплені до того ще й живим словом балтійських моряків і місцевих більшовиків, за два тижні скинули адмірала Колчака з посади командуючого Чорноморською флотою й призначили іншого — адмірала Лукіна.

Місцеві буржуазні газети підняли галас, що флота перетворюється у більшовицьку, але нічого не вділяти. Боролися воли з цим, скільки мали змоги й сили, а маса зростала і протягом жовтневих днів примусила Оборонницьку Раду взяти владу у свої руки.

В листопаді 1917 р. морська революційна Рада скликала в Петрограді з'їзд моряків всіх морей. З'їхалося 190 делегатів: 82 від Балтійської флоту, 65 від від Чорноморської й Дунайської флоту, 28 від Північного Льодовитого Океану й Білого моря, 7 від Каспійського моря й Вурмінсько-Ванської флотилії, 4 від Далеко-Східньої флоту, 3 від Амурської флотилії і 1 від Чудської. Більшовиків було 116 осіб, а решта називали себе безпартійними — серед них були ес-ери й меншовики.

На вулицях Петрограду ще лунали постріли рушниць, маси ліквідували організації, що творили опір Жовтневій революції.

(Далі буде.)

Товариші! Відновляйте передплату одинокій робітничій газеті "Укр. Роб. Вістей"!

ЧИ ВИ ВЖЕ МАСТЕ
найновішу книжку відомого пролетарського письменника М. ІРЧАНКА

КАРПАТСЬКА НІЧ
що недавно вишла з друку? Якщо немає її в вас, або ви її знайшли, то достарайтеся купити, а буде мати корисну книжку в хаті. Не тратьте волю вартості навіть тоді, як ви перечекаєте її. Це добра повість з воєнних часів в Галичині і з життя робітництва в Америці. Коли читаєте, то не можете так довго відірватися від книжки, доки не перечекаєте до кінця.

Письменик М. Ірчан сам пережив війну і вірно описує всі ті страшні події в старому краю. Читачи "Карпатської нічі" врівноважено багато вчитесь і то в найбільш приступній формі, бо ця книжка написана незвичайно зрозумілою мовою. Надрукована вона на найкращому папері, окладина з ардистичними малюнками в духу кольорів. КУПИТЬ, А НИКОЛИ НЕ ПОЖАЛУЙТЕ! РОЗПОВІСЬДИТЬСЯ СПЕЦІАЛЬНО КНИЖКАМ.

Виславський книжар за попереднім надісланим грошем. ЦНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з гроши посилайте на таку адресу:

Ukrainian Labor News
Cor. Pritchard & McGregor
Winnipeg, Man.